

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนการตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงอย่างรอบคอบทั้งข้อมูลในเอกสารฉบับนี้และปัจจัยความเสี่ยงอื่นเพิ่มเติม โดยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้ อ้างอิงจากข้อมูลปัจจุบันและการคาดการณ์อนาคตเท่าที่สามารถระบุได้ ซึ่งปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญบางประการ อาจมีผลกระทบต่อมูลค่าหุ้นของบริษัทและในอนาคตอาจมีปัจจัยความเสี่ยงอื่นที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ รายได้ และผลการดำเนินงานของบริษัทได้ นอกจากนี้ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ที่ปรากฏในแบบแสดงรายการข้อมูลฉบับนี้เช่นการใช้ถ้อยคำว่า “เชื่อว่า” “คาดการณ์ว่า” “ประมาณ” “คาดหมาย” “มีแผนจะ” หรือ “ตั้งใจ” เป็นต้น หรือการคาดการณ์เกี่ยวกับผลประกอบการ ธุรกิจ การขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจของบริษัท นโยบายของรัฐ และอื่นๆ ซึ่งเป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต ทั้งนี้ผลที่เกิดขึ้นจริง อาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนก็ได้

1. ความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ

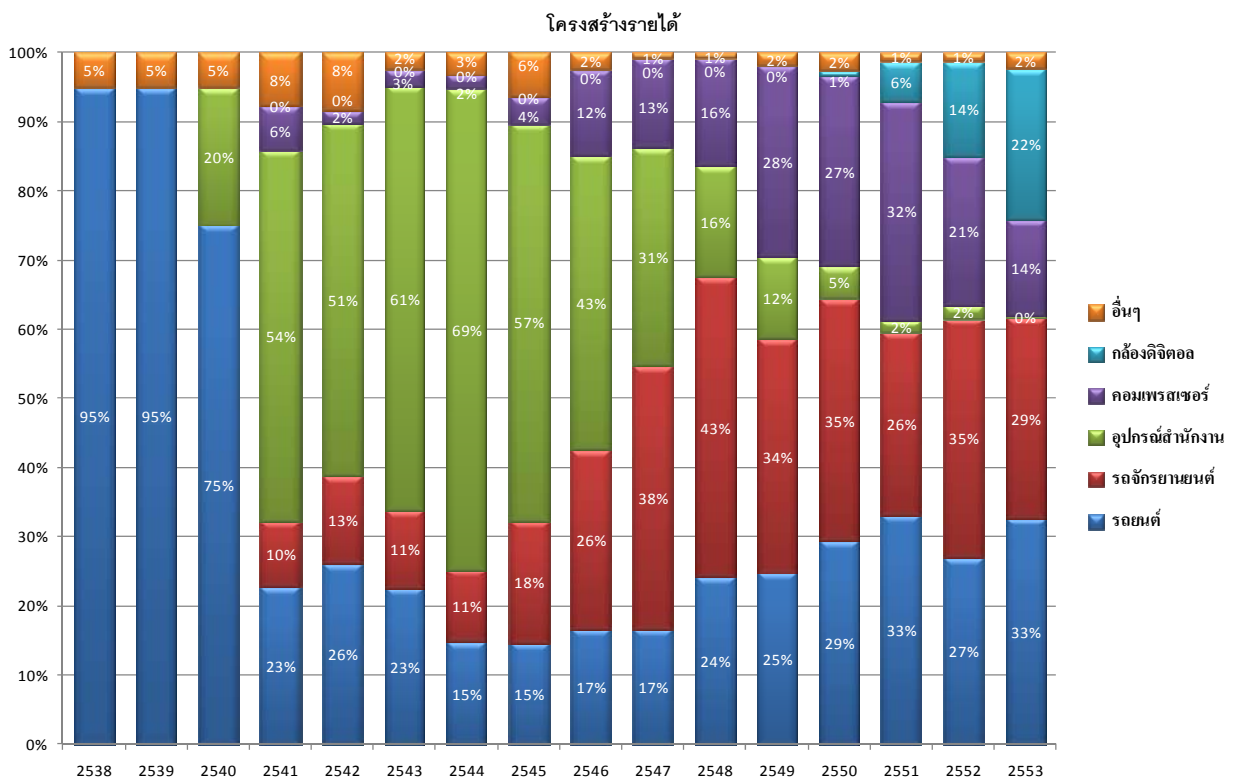
1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาลูกค้ารายใหญ่และลูกค้าอุตสาหกรรมยานยนต์

ปัจจุบันบริษัทจำหน่ายสินค้าให้แก่ลูกค้าในอุตสาหกรรมหลัก 3 อุตสาหกรรม โดยในงวด 6 เดือนแรกของ ปี 2554 แต่ละอุตสาหกรรมมีส่วนการจำหน่ายต่อรายได้รวมเป็นดังนี้ (1) อุตสาหกรรมยานยนต์ มีสัดส่วนร้อยละ 60.67 (2) อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น มีสัดส่วนร้อยละ 16.14 และ (3) อุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล มีสัดส่วนร้อยละ 20.54 โดยในปี 2551 – 2553 และสำหรับงวด 6 เดือนปี 2554 บริษัทมีการพึ่งพารายได้จากลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์สูงถึงประมาณร้อยละ 60 ของรายได้จากการขาย นอกจากนี้ในช่วงเวลาดังกล่าวบริษัทมีรายได้จากการขายให้ลูกค้ารายใหญ่ 10 รายแรกในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 82 – 86.4 ของรายได้จากการขายทั้งหมด ซึ่งหากบริษัทสูญเสียรายได้จากกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ รวมถึงหากเกิดการถดถอยในอุตสาหกรรมยานยนต์ก็จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายที่จะกระจายแหล่งที่มาของรายได้ไม่ให้พึ่งพารายได้จากลูกค้ารายใดรายหนึ่งหรือลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากเกินไป รวมถึงกระจายแหล่งที่มาของรายได้ไปยังอุตสาหกรรมอื่นนอกเหนือจากอุตสาหกรรมยานยนต์ แต่เนื่องจากลูกค้ารายใหญ่ 10 รายแรกส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีรายได้จากการขายตั้งแต่ระดับพันล้านบาทต่อปีขึ้นไปจนถึงระดับหมื่นล้านบาทต่อปี ซึ่งมูลค่าหุ้นส่วนที่ลูกค้าดังกล่าวสั่งซื้อจากบริษัทนับเป็นสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมดของลูกค้าดังกล่าว แต่นับเป็นสัดส่วนมูลค่าการสั่งซื้อที่สูงสำหรับบริษัท ทั้งนี้บริษัทไม่มีลูกค้ารายใดที่บริษัทจำหน่ายสินค้าให้เกินกว่าร้อยละ 30 ของรายได้รวม

นอกจากนี้ บริษัทยังมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์หนึ่งไปยังอีกผลิตภัณฑ์หนึ่ง รวมถึงความสามารถในการหาตลาดใหม่และปรับเปลี่ยนการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมหนึ่งไปยังอีกอุตสาหกรรมหนึ่งได้เป็นอย่างดี จึงทำให้บริษัทสามารถปรับตัวได้ดีใน

กรณีภาวะอุตสาหกรรมหนึ่งเกิดภาวะถดถอย ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมาเมื่อภาวะอุตสาหกรรมยานยนต์ชะลอตัวลงในปี 2540 บริษัทก็หันไปมุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำนักงานแทน ทั้งนี้ เพื่อกระจายความเสี่ยงจากการผลิตสินค้าสำหรับกลุ่มธุรกิจเดียว ในปี 2541 บริษัทจึงเริ่มผลิตผลิตภัณฑ์ให้แก่อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และเมื่ออุตสาหกรรมยานยนต์เริ่มฟื้นตัวในปี 2547 บริษัทก็กลับมามุ่งเน้นการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์อีกครั้งหนึ่ง ต่อมาในปี 2549 เมื่อภาวะอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำนักงานมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงจนทำให้กำไรต่อหน่วยลดลงอย่างต่อเนื่อง บริษัทจึงปรับเปลี่ยนการผลิตบางส่วนไปสู่การผลิตให้แก่อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวของบริษัทได้อย่างรวดเร็วตามภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้บริษัทสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุ: ปี 2543 – 2547 รวมรายได้ของบริษัท เอเชีย ซาฟท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของบริษัทในขณะนั้น
ที่มา: บริษัท

1.2 ความเสี่ยงด้านราคาและการจัดหาวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัท ได้แก่ เหล็ก อลูมิเนียม และสแตนเลส ซึ่งวัตถุดิบดังกล่าวมีลักษณะเป็น Commodity Goods โดยราคาของวัตถุดิบดังกล่าวถูกกำหนดขึ้นโดยอุปสงค์และอุปทานของวัตถุดิบนั้นๆ ในตลาดโลกในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 12 การวิเคราะห์ต้นทุนขายและอัตรากำไรขั้นต้น)

ดังนั้นหากราคาของวัตถุดิบดังกล่าวปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นก็จะส่งผลให้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเดียวกับบริษัทได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้กำไรของบริษัทลดลงตามไปด้วยเพราะต้องช่วยแบ่งเบาภาระร่วมกับลูกค้า

แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบหลักดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัทก็ตาม แต่บริษัทจัดให้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบในตลาดโลกอย่างใกล้ชิดโดยการจัดให้มีทีมงานเฉพาะคอยติดตามราคาวัตถุดิบ การวิเคราะห์แนวโน้มของราคาวัตถุดิบในแต่ละช่วงเวลารวมถึงการประเมินความต้องการใช้วัตถุดิบของบริษัทในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้บริษัทสามารถบริหารจัดการสั่งซื้อและระยะเวลาการส่งวัตถุดิบให้สอดคล้องกับแผนการผลิต และไม่ทำให้บริษัทต้องสต็อกวัตถุดิบไว้มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น นอกจากนี้ในกรณีที่ราคาวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้นมากอย่างมีนัยสำคัญ บริษัทก็จะเจรจากับลูกค้าเพื่อขอปรับราคาจำหน่ายขึ้นส่วนของบริษัท โดยปกติจะมีการรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้นร่วมกัน โดยลูกค้าจะรับภาระเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามในการเจรจาดังกล่าวจะมีความล่าช้า (lag time) เกิดขึ้น ในขณะที่วัตถุดิบยังคงอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของบริษัท บริษัทจึงยังคงมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงราคาของวัตถุดิบอยู่ ในทางตรงกันข้ามหากวัตถุดิบมีราคาลดลง ลูกค้าก็จะเจรจากับบริษัทเพื่อขอปรับลดราคาจำหน่ายเช่นเดียวกัน จึงอาจทำให้บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากระดับปกติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 3 นโยบายการกำหนดราคา)

1.3 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัทส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่บริษัทผลิตเป็นชิ้นส่วนที่ต้องการความแม่นยำสูง ประกอบกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต้องมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานที่ลูกค้ากำหนด อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการสั่งซื้อวัตถุดิบส่วนใหญ่ผ่านผู้จัดจำหน่ายในประเทศซึ่งกำหนดราคาขายเป็นสกุลเงินบาท จึงทำให้บริษัทไม่มีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในกรณีดังกล่าว แต่ในบางกรณีวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติตามที่ลูกค้ากำหนดไม่มีจำหน่ายภายในประเทศ หรือในบางกรณีลูกค้าเป็นผู้กำหนดรายชื่อผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบให้บริษัทเป็นผู้เลือก ซึ่งผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบดังกล่าวล้วนแต่เป็นผู้จัดจำหน่ายที่อยู่ในต่างประเทศ ทำให้บริษัทต้องมีการสั่งซื้อวัตถุดิบบางส่วนโดยตรงจากต่างประเทศ ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจากการสั่งซื้อวัตถุดิบในกรณีดังกล่าวซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 18.2 ของมูลค่าการสั่งซื้อทั้งหมดสำหรับงวด 6 เดือนแรกปี 2554

แต่เนื่องจากบริษัทมีการจำหน่ายชิ้นส่วนส่วนหนึ่งให้แก่ลูกค้าต่างประเทศและได้รับชำระเงินเป็นเงินตราต่างประเทศด้วย บริษัทจึงใช้เงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการขายไปจ่ายชำระค่าซื้อวัตถุดิบโดยเงินตราต่างประเทศที่บริษัทได้รับจากการขายชิ้นส่วนมีจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนเงินตราต่างประเทศที่บริษัทต้องจ่ายชำระเป็นค่าวัตถุดิบ โดยสำหรับงวด 6 เดือนแรกของ ปี 2554 บริษัทมีรายได้จากการขายชิ้นส่วนเป็นเงินตราต่างประเทศประมาณ 2.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือคิดเป็นจำนวนเงินเทียบเท่า 78.90 ล้านบาท และมียอดสั่งซื้อวัตถุดิบเป็นเงินตราต่างประเทศประมาณ 1.17 ล้านดอลลาร์

สหรัฐ 1.86 ล้านเยน และ 0.04 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ คิดเป็นจำนวนเงินรวมเทียบเท่า 37.88 ล้านบาท จากลักษณะการทำธุรกิจดังกล่าวจึงสามารถสรุปได้ว่าบริษัทมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากการประกอบธุรกิจค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีรายรับและรายจ่ายบางส่วนเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีจำนวนค่อนข้างใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตามบริษัทอาจมีความเสี่ยงคงเหลืออยู่บ้างจากความแตกต่างของวันที่รับชำระเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้า กับ วันที่ชำระค่าวัตถุดิบเป็นเงินตราต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจากการนำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศ โดยบริษัทนำเข้าเครื่องจักรส่วนใหญ่จากประเทศญี่ปุ่น โดย ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2554 บริษัทมียอดสั่งซื้อเครื่องจักรคงค้างเป็นสกุลเงินต่างประเทศประมาณ 113.23 ล้านเยน คิดเป็นจำนวนเงินเทียบเท่าประมาณ 43.25 ล้านบาท ทั้งนี้บริษัทมีการบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวโดยมีการทำสัญญาป้องกันความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนทั้งจำนวนเรียบร้อยแล้วในเดือนเมษายน 2554

1.4 ความเสี่ยงจากไม่มีสัญญาระยะยาว

ในการประกอบธุรกิจของบริษัทโดยส่วนใหญ่ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติทั่วไปในอุตสาหกรรมนี้จะไม่มีการทำสัญญาระยะยาวในการให้บริการกับลูกค้า แต่จะเป็นการทำสัญญาระยะสั้นอายุประมาณ 1 ปี หรืออาจจะไม่มีการทำสัญญาในการให้บริการก็ได้ โดยจะเป็นเพียงใบสั่งซื้อเท่านั้นขึ้นอยู่กับนโยบายในการทำสัญญาของลูกค้าแต่ละราย

เมื่อครบอายุสัญญาหรือถึงกำหนดเวลาที่ลูกค้าจะเปลี่ยนรุ่นของผลิตภัณฑ์ ลูกค้าก็จะจัดให้มีการคัดเลือกผู้ผลิตและผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์รายใหม่ ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียลูกค้าหากบริษัทไม่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ผลิตและผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ให้แก่ลูกค้าต่อไป

อย่างไรก็ตาม โดยปกติผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล มักจะไม่เปลี่ยนแปลงผู้ผลิตหรือผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ให้แก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากการสรรหาผู้ผลิตหรือผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ผู้ประกอบการกำหนด โดยสามารถจัดส่งได้ตามกำหนดเวลาและมีความสามารถในการเพิ่มกำลังการผลิตในช่วงที่มีความต้องการเพิ่มสูงกว่าปกตินั้นจะต้องมีขั้นตอนและใช้เวลานาน ซึ่งจะทำให้กระทบต่อกระบวนการผลิตของลูกค้าและมีความเสี่ยงด้านคุณภาพ กล่าวคือ โดยปกติผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล มักจะสรรหาและคัดเลือกผู้ผลิตหรือผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ให้กับผู้ประกอบการจำนวนจำกัดเพียง 1 – 3 รายต่อการผลิตชิ้นส่วนใดๆ โดยขั้นตอนและกระบวนการเพื่อให้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนป้อนให้กับผู้ประกอบการนั้นมีช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนไปจนถึง 2 ปี ทั้งนี้ระยะเวลาดังกล่าวอาจมากขึ้นหรือน้อยแตกต่างกันไปตามรูปแบบและความซับซ้อนของการผลิตชิ้นส่วนในแต่ละผลิตภัณฑ์ ดังนั้น หากบริษัทได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนให้กับผู้ประกอบการรายใดๆ แล้ว ความเสี่ยงจากการยกเลิกสัญญาใน

การผลิตจะอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากโดยปกติผู้ประกอบการมักจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงผู้ผลิตชิ้นส่วนรายใดจนกว่าจะหมดรุ่นของผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 5 – 7 ปี หรือมากกว่านั้นตามแต่รูปแบบและลักษณะของผลิตภัณฑ์ในแต่ละอุตสาหกรรม

ดังนั้นจากการที่บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนที่มีมาตรฐาน จึงส่งผลให้ลูกค้ามีความเชื่อมั่นในการดำเนินงานและชิ้นงานของบริษัท และมีแนวโน้มที่จะให้บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนให้แก่ลูกค้าต่อไป รวมทั้งเสนอชิ้นงานใหม่ให้บริษัทเสนอราคาอย่างต่อเนื่อง

1.5 ความเสี่ยงจากผลกระทบจากภัยธรรมชาติในประเทศญี่ปุ่น

จากการที่ลูกค้าส่วนใหญ่ของบริษัท ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2554 ลูกค้าร้อยละ 57.54 ของรายได้จากการขาย มีบริษัทแม่อยู่ในประเทศญี่ปุ่น และผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบร้อยละ 4.72 ของยอดซื้อเป็นผู้จัดจำหน่ายที่มีบริษัทแม่ในประเทศญี่ปุ่น บริษัทจึงอาจได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิในประเทศญี่ปุ่นที่เกิดขึ้นในเดือนมีนาคมปี 2554 เนื่องจากโรงงานผลิตชิ้นส่วนในญี่ปุ่นผลิตชิ้นส่วนบางประเภทได้ลดลง ทำให้ต้องชะลอปริมาณการผลิตรถยนต์ลงเพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณชิ้นส่วนที่มีจำนวนจำกัด ทั้งนี้ คาดว่าเหตุการณ์ดังกล่าวน่าจะมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการในระยะสั้นเท่านั้น เนื่องจากผู้ผลิตรถยนต์ต่างจะต้องเร่งหาโรงงานผลิตชิ้นส่วนใหม่เพื่อทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดแคลนเพื่อปรับให้ปริมาณการผลิตกลับสู่สภาวะปกติและเพื่อผลิตให้ทันยอดสั่งซื้อที่ตกค้างในช่วงก่อนหน้านี้ให้ได้โดยเร็วที่สุดต่อไป

นอกจากนี้ เหตุการณ์ภัยธรรมชาติในญี่ปุ่นอาจเป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลักดันการกระจายความเสี่ยงของบริษัทญี่ปุ่นให้ออกไปตั้งฐานการผลิตนอกประเทศเพิ่มเติมในระยะยาว ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่บริษัทญี่ปุ่นให้ความสนใจในการเข้ามาขยายการลงทุน ทั้งนี้ ประเทศไทยมีจุดแข็งหลายๆ ด้าน อาทิ ประสิทธิภาพที่ยาวนานในอุตสาหกรรมรถยนต์ แรงงานฝีมือ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและการคมนาคมที่สะดวก อุตสาหกรรมชิ้นส่วนในประเทศที่รองรับอุตสาหกรรมรถยนต์ มาตรการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ และการใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่สาม เช่น อาเซียน จีน อินเดีย และออสเตรเลีย เป็นต้น ซึ่งญี่ปุ่นยังไม่มีความตกลง FTA ที่มีผลใช้บังคับกับประเทศเหล่านี้

ทั้งนี้ ในส่วนของบริษัทมีแผนที่จะเพิ่มสัดส่วนลูกค้าที่ไม่ใช่บริษัทญี่ปุ่นให้สูงขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้าจากประเทศใดประเทศหนึ่งในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าในแถบยุโรปและอเมริกาซึ่งมีลักษณะการจัดหาชิ้นส่วนแบบ Global Sourcing เป็นส่วนใหญ่ การสั่งซื้อจากลูกค้าดังกล่าวจึงมีปริมาณสูงเนื่องจากการจัดหาชิ้นส่วนให้แก่บริษัทในกลุ่มทั่วโลก

1.6 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น

อุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยจะได้รับผลกระทบจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) อย่างมากในปี 2553 เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในต่างประเทศจะมีฐานการผลิตรถยนต์ในหลายประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะเลือกผลิตรถยนต์ในประเทศที่มีต้นทุนต่ำสุดและอาจลดหรือยกเลิกการผลิตในประเทศที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่า ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ผลิตยานยนต์ที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียนได้

หากผู้ผลิตยานยนต์ที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นก็จะส่งผลให้ผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทย ซึ่งรวมถึงบริษัทที่เป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนชั้นที่ 2 (2nd Tier Supplier) ทำให้มียอดจำหน่ายลดลง แม้ว่าผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยจะสามารถส่งออกชิ้นส่วนไปยังประเทศที่ผู้ผลิตยานยนต์ที่ตั้งฐานการผลิตอื่นได้ก็ตาม แต่ความสามารถในการแข่งขันก็จะด้อยกว่าคู่แข่งที่เป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศนั้นๆ เนื่องจากผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทยจะมีต้นทุนค่าขนส่งเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตจากประเทศไทยได้รับการยอมรับในคุณภาพการผลิตระดับมาตรฐานสากล ประกอบกับประเทศไทยมีศูนย์วิจัยและพัฒนา และศูนย์ทดสอบสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงศูนย์การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลของอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งในส่วนที่เป็นสถาบันอิสระภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม การร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สร้างความเชื่อมั่นก่อให้เกิดการลงทุนในระยะยาวของผู้ผลิตรถยนต์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้จากการที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยให้เป็นดีทรอยท์แห่งเอเชีย รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งทางด้านการลดหย่อนภาษีจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การผลักดันกฎหมายที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ และการก่อสร้างสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในแก่อุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น รวมถึงโครงการรถยนต์อีโคคาร์ ซึ่งปัจจุบัน โครงการดังกล่าวเริ่มมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ หลังจากมีค่ายรถยนต์บางค่ายได้เริ่มนำรถอีโคคาร์รุ่นแรกของไทยออกสู่ตลาดโลกและได้รับการตอบรับอย่างดี นโยบายดังกล่าวเหล่านี้จะจูงใจให้ผู้ผลิตยานยนต์ยังคงใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตต่อไปในอนาคต

1.7 ความเสี่ยงจากการถูกฟ้องร้องจากผู้บริโภคเนื่องจากปัญหาด้านคุณภาพสินค้าและอาจทำให้ต้องถูกชดเชยค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551 (“พ.ร.บ.ความรับผิดชอบ”) ซึ่ง พ.ร.บ.ความรับผิดชอบดังกล่าวจะช่วยคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายทั้งทางชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน

จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยผู้บริโภครสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผู้นำเข้า สินค้าไม่ปลอดภัยดังกล่าวได้

หากสินค้าที่ลูกค้าของบริษัทเป็นผู้ผลิต เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์ อุปกรณ์สำนักงาน เครื่องปรับอากาศ กล้องถ่ายภาพ เป็นต้น ได้รับการร้องเรียนจากผู้บริโภค และผู้บริโภคฟ้องร้องลูกค้าของบริษัทว่าสินค้าที่ลูกค้าของบริษัทเป็นผู้ผลิตเป็นสินค้าไม่ปลอดภัย บริษัทก็อาจจะต้องร่วมจ่ายชำระค่าเสียหายที่ถูกฟ้องร้องด้วยหากความไม่ปลอดภัยของสินค้าดังกล่าวเกิดจากความผิดพลาดของชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิต

เนื่องจากชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิตนั้น เป็นชิ้นส่วนที่ลูกค้าเป็นผู้ออกแบบ รวมทั้งเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งหากมีความผิดพลาดที่เกิดจากการออกแบบและการกำหนดชนิดของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต บริษัทไม่ต้องร่วมรับผิดชอบในความไม่ปลอดภัยของสินค้าดังกล่าว แต่หากความไม่ปลอดภัยของสินค้าดังกล่าวเกิดจากการผลิตที่ผิดพลาดของบริษัทเอง บริษัทก็จะต้องเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดจากการฟ้องร้อง

อย่างไรก็ตามชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ได้เป็นส่วนประกอบในอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยโดยตรง ดังนั้นหากสินค้าของลูกค้าถูกร้องเรียนและสาเหตุของการร้องเรียนเกิดจากการผลิตที่ผิดพลาดของบริษัท ผลกระทบจากการร้องเรียนดังกล่าวก็จะเป็นเพียงความเสียหายที่ไม่รุนแรงและไม่กระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ประกอบกับชิ้นส่วนส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นชิ้นส่วนที่ใช้ในการประกอบเป็นอุปกรณ์ของผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ชั้นที่ 1 (1st Tier Supplier) ซึ่งหากมีความผิดพลาดในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัทเกิดขึ้นก็จะถูกตรวจพบและแก้ไขในสายการผลิตของผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ชั้นที่ 1 ก่อนที่สินค้าจะเสร็จเป็นสินค้าสำเร็จรูปและส่งมอบถึงมือผู้บริโภค

ดังนั้น แม้ว่าบริษัทจะมีความเสี่ยงจากการที่อาจจะถูกฟ้องร้องตาม พ.ร.บ. ความรับผิดชอบดังกล่าว แต่จากเหตุผลข้างต้นบริษัทจึงมีโอกาสต่ำที่จะต้องร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายจากการฟ้องร้อง และหากต้องร่วมรับผิดชอบค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็จะไม่สูงมาก เนื่องจากความผิดพลาดดังกล่าวไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคโดยตรง ที่ผ่านมามีบริษัทยังไม่เคยถูกฟ้องร้องจากผู้บริโภคแต่อย่างใด

นอกจากนี้ เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีบริษัทประกันภัยในประเทศไทยที่รับประกันภัยในลักษณะดังกล่าว และค่าใช้จ่ายในการทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยในต่างประเทศก็ไม่คุ้มกับประโยชน์ที่บริษัทจะได้รับ บริษัทจึงไม่ได้ทำประกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องดังกล่าว

1.8 ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และชุมชน

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล ซึ่งใน

กระบวนการผลิตของบริษัทมีการใช้เครื่องจักรเป็นหลัก จึงก่อให้เกิดของเสียจากกระบวนการผลิต ทั้งที่ปล่อยออกทางอากาศและทางน้ำ โดยมีปริมาณของเสียต่ำมาก

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครซึ่งถูกควบคุมโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“กนอ.”) การที่บริษัทจะปล่อยของเสียต่างๆ ออกสู่ภายนอกบริษัทได้นั้นจะต้องได้รับการตรวจสอบให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของ กนอ. ก่อน ซึ่งในช่วงปี 2550 – 2553 การปล่อยของเสียของบริษัทอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ กนอ. ควบคุมมาโดยตลอด (โปรดดูรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจในแต่ละสายผลิตภัณฑ์ ข้อย่อย 3.6 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม)

1.9 ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาล

ในการดำเนินธุรกิจของบริษัท ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการกำหนดนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายของรัฐบาลดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงไปก็อาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันและการดำเนินงานของบริษัทได้ เช่น การปรับเปลี่ยนค่าแรงงานขั้นต่ำ การปรับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนค่าจ้างของผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ การปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย หรือ การปรับเปลี่ยนอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น โดยการเปลี่ยนแปลงของนโยบายดังกล่าวจะกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจทุกราย

อย่างไรก็ตามปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท ผู้บริหารของบริษัทได้มีการติดตามและประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงหรือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เช่น ปัจจุบันบริษัทได้ริเริ่มนำเครื่องจักรอัตโนมัติมาใช้ในกระบวนการผลิตบางส่วนในปี 2553 เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานและแก้ไขปัญหาค่าแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้บริษัทเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันได้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น

ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนค่าแรงงานขั้นต่ำเพิ่มขึ้นเป็น 300 บาท ผู้บริหารของบริษัทได้มีการประเมินผลกระทบจากนโยบายการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเบื้องต้นพบว่าทำให้ต้นทุนขายของบริษัทเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.50 อย่างไรก็ตามบริษัทมีมาตรการลดผลกระทบจากการปัจจัยต่างๆ รวมถึงนโยบายการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพและผลผลิตขดเชย ซึ่งเป็นสิ่งที่บริษัททำการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เพื่อรักษาความสามารถในการทำกำไร

นอกจากนี้หากพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทในอดีต ที่ได้ประสบกับปัญหาต่างๆ จากภายนอกเช่นวิกฤตการลดค่าเงินบาทในปี 2540 และ วิกฤตการสถาบันการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือเหตุการณ์สึนามิที่ประเทศญี่ปุ่นในเดือนมีนาคม ปี 2554 ผู้บริหารของบริษัทก็สามารถปรับเปลี่ยนนโยบายในการดำเนินธุรกิจให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์ดังกล่าวได้ด้วยดี

2. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความเสี่ยงจากกรณีที่มีกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 50

ก่อนการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มการธนาคารสกุลเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท โดยมีนายอภิชาติ การธนาคารสกุลและครอบครัวการธนาคารสกุลถือหุ้นรวมกันในสัดส่วนร้อยละ 84.37 และแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มการธนาคารสกุลจะมีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทลดลงเป็นร้อยละ 63.28 ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนที่มากพอที่จะทำให้กลุ่มการธนาคารสกุลมีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียงส่วน 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา

	ก่อนการเสนอขายหุ้น		ภายหลังการเสนอขายหุ้น	
	จำนวน (หุ้น)	ร้อยละ	จำนวน (หุ้น)	ร้อยละ
กลุ่มการธนาคารสกุล	189,833,400	84.37%	189,833,400	63.28%
ผู้ถือหุ้นอื่น	35,166,600	15.63%	22,916,600	7.64%
ประชาชน	-	-	87,250,000	29.08%
รวม	225,000,000	100.00%	300,000,000	100.00%

หมายเหตุ : ดูรายละเอียดโครงสร้างการถือหุ้นที่ส่วนที่ 2 ข้อ 8 โครงสร้างการถือหุ้น

อย่างไรก็ตามบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการที่ไม่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่จำนวน 4 ท่าน โดยเป็นกรรมการอิสระ/ กรรมการตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน และกรรมการอิสระที่ไม่ได้เป็นกรรมการตรวจสอบอีก 1 ท่าน จากจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด 11 ท่าน หรือคิดเป็นร้อยละ 36 เพื่อทำหน้าที่ถ่วงดุลอำนาจในการบริหาร กลั่นกรองวาระที่จะเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหารที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วย

2.2 ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อย

บริษัทได้จัดตั้งบริษัทย่อยที่บริษัทถือหุ้นร้อยละ 100 จำนวน 2 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท เอเชีย เทคโนโลยี จำกัด (“เอทู”) จัดตั้งเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2553 มีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วจำนวน 20 ล้านบาท บริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่มีรูปร่างซับซ้อนและต้องควบคุมกระบวนการผลิตเข้มงวดมากเป็นพิเศษ เช่น ชิ้นส่วนอากาศยาน เครื่องมือทางการแพทย์ กล้องไมโครสโคป และเครื่องจักร ปัจจุบันเอทูเช่าพื้นที่จากบริษัท และจะยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และ (2) บริษัท ฟิทู พรีซิชั่น จำกัด (“ฟิทู”) จัดตั้งเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2553 มีทุนจดทะเบียนจำนวน 40 ล้านบาท ทุนเรียกชำระแล้วจำนวน 10 ล้านบาท บริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่ซับซ้อนน้อยและสามารถลดต้นทุนได้มากเมื่อผลิตใน

ปริมาณสูง โดยมุ่งที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนจักรยานยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ปัจจุบันพีทูได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยพีทูจะเข้าพื้นที่ส่วนหนึ่งของการโรงงานปัจจุบันของบริษัทเป็นพื้นที่โรงงานของพีทู ทั้งนี้บริษัทคาดว่าเอทูและพีทูจะสามารถเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ภายในไตรมาสที่ 3 ของปี 2554

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2554 บริษัทได้จัดตั้งบริษัทย่อยอีกแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย โดยใช้ชื่อว่า พีที เอพีไอ พรีซิชั่น (“API”) มีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 30 ล้านบาท บริษัทดังกล่าวเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัทและ PT. Patec Presisi Engineering (“PPE”) โดยบริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 50 มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูงให้แก่ลูกค้าในอุตสาหกรรมการผลิตรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในประเทศอินโดนีเซีย ขณะนี้ API อยู่ระหว่างรอลูกค้าตรวจสอบชิ้นงาน ผู้บริหารของบริษัทคาดว่าจะเริ่มดำเนินการผลิตได้ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2554

บริษัทจะต้องนำผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัท เข้ามารวมในงบการเงินรวมของบริษัท ซึ่งหากบริษัทย่อยประสบปัญหาขาดทุนจากการดำเนินงานก็จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวมด้วย

อย่างไรก็ตาม ในเบื้องต้นบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทมีทุนเรียกชำระแล้วในส่วนที่บริษัทถือหุ้นรวมกันเพียงประมาณ 45 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วของบริษัทภายหลังการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างครบถ้วน ประกอบกับบริษัทคาดการณ์ว่าในช่วงแรกของการเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์รายได้ของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทรวมกันจะไม่เกินร้อยละ 10 ของรายได้ของบริษัท ดังนั้น ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทจึงไม่มีผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวมอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ บริษัทยังได้กำหนดมาตรการในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานของบริษัทย่อย นโยบายการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทย่อย รวมทั้งการส่งกรรมการและ/หรือผู้บริหารของบริษัทเข้าไปเป็นกรรมการและ/หรือผู้บริหารในบริษัทย่อยเพื่อกำหนดนโยบายและรักษาผลประโยชน์ของบริษัท ทั้งนี้เพื่อให้บริษัทและบริษัทย่อยมีการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลไปสู่การบริหารจัดการต้นทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ความเสี่ยงจากการเสนอขายหลักทรัพย์

3.1 ความเสี่ยงจากกรณีที่บริษัทย่อยอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งนี้ พร้อมกับที่บริษัทซูมิโตโม คอร์ปอเรชั่น อีควิตี้ เอเชีย จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นเดิมที่ตนเองถือให้กับประชาชนทั่วไปในครั้งนี้อย่างพร้อมกัน ทั้งนี้ก่อนที่จะได้ทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์

ทั้งนี้บริษัทและบริษัทซูมิโตโม คอร์ปอเรชั่น อีควิตี้ เอเชีย จำกัด ได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้วเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2554 และ 20 เมษายน 2554 ตามลำดับ และ บริษัท แอดไวเซอร์ พลัส จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

อย่างไรก็ตาม ที่ปรึกษาทางการเงินคาดว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชนแล้วเสร็จ บริษัทจะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายการถือหุ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้น

3.2 ความเสี่ยงจากการลดลงของกำไรต่อหุ้นของบริษัท

ภายหลังการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม จำนวนหุ้นของบริษัทจะเพิ่มขึ้นอีก 75 ล้านหุ้น จากเดิม 225 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท รวมเป็น 300 ล้านหุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 25 ของทุนชำระแล้วภายหลังการเสนอขายหุ้นดังกล่าว ซึ่งจะมีผลทำให้อัตราส่วนต่างๆ ที่เปรียบเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นหรือจำนวนหุ้นของบริษัทลดลงในอนาคต เนื่องจากจำนวนหุ้นที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเพิ่มขึ้น (Dilution Effect) เช่น กำไรสุทธิต่อหุ้น (earnings per share) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (return on equity) เป็นต้น ซึ่งผลกระทบดังกล่าวหากพิจารณาจากข้อมูลอดีตในปี 2553 จะเห็นได้ว่ากำไรสุทธิต่อหุ้นของปี 2553 จะลดลงจาก 0.64 บาทต่อหุ้น (มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท จำนวน 225 ล้านหุ้น) เหลือ 0.48 บาทต่อหุ้น

อย่างไรก็ตามบริษัทคาดว่าในระยะยาวบริษัทจะได้รับผลดีจากการเสนอขายหุ้นและการนำหุ้นเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในครั้งนี้ โดยเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นจะนำไปลงทุน และใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งบริษัทจะได้รับผลประโยชน์อื่นๆ จากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ อาทิ ความคล่องตัวในการจัดหาแหล่งเงินทุน และภาพพจน์ที่ดีในการเป็นบริษัทจดทะเบียนที่สนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจมีความคล่องตัวมากขึ้น เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้ในอนาคตบริษัทจะมีรายได้และกำไรสุทธิที่เพิ่มสูงขึ้น ชดเชยกับผลกระทบจากจำนวนหุ้นที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวได้